

Tie Isän kotiin Joh. 13:36-14:7

36. Simon Pietari kysyi: "Herra, minne sinä menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Minne minä menen, sinne sinä et nyt voi minua seurata, mutta myöhemmin sinä seuraat."

37. Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en voi seurata sinua nyt? Henkeni minä annan sinun puolestasi."

38. Jeesus vastasi: "Sinäkö annat henkesi minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei ehdi kukko laulaa, ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut."

1. "Älköön teidän sydämenne olko levoton.

Uskokaa Jumalaan, uskokaa myös minuun.

2. Minun Isäni kodissa on monta huonetta.

Ellei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille sijaa?

3. Vaikka minä menenkin valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

4. Ja minne minä menen, tien sinne te tiedätte."

5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, minne sinä menet. Kuinka sitten voisimme tietää tien?"

6. Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.

7. Jos te tunnette minut, tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet."

Mihin elämäsi nojaa, kun joudut kriisiin?

Mihin sinä olet matkalla? Mikä on elämäsi päämäärä? Mikä on tie tavoitteeseesi? Mistä tiedät, että olet oikealla tiellä? Millä voimalla jaksat kulkea tien? Kenen kanssa tiesi kuljet? Mihin elämäsi nojaa, kun joudut kriisiin?

Moni ihminen alkaa etsiä elämänsä kestäväää pohjaa, sisällystä, määränpäättä ja tarkoitusta vasta sitten, kun hänen elämänsä tukipilarit alkavat horjua, kun kulissit romahtavat, turvallisuus pettää ja sydän joutuu syvän hämmennyksen valtaan. Pelkä elämän tyhjyyden ja tarkoituksettomuuden tunto ei vielä vie välttämättä ihmistä etsimään apua, sillä jopa 85% japanilaisista ei tiedä olemassaolonsa syytä, mutta silti yli puolet heistäkin kokevat olevansa elämänsä tyytyväisiä. Tosin jopa 11% heistä toivoo, ettei olisi koskaan syntynytkään. Kun sairaus, onnettomuus, kuoleman läheisyys, talousahdinko ja muut kriisit osuvat elämään, saattaa niiden keskellä syntyä aito kysely siihen, mistä voisi löytyä apu.

Opetuslasten kriisi

Opetuslasten kriisi oli vielä astetta vakavampaa luokkaa. Pietari ja muut opetuslapset tajuavat, että Jeesus, heidän suuri Mestarinsa, Opettajansa, Messiaansa ja Profeettansa on käymässä kärsimään ja kuolemaan. Koska he eivät Jeesuksen selkeästä opetuksesta huolimatta ymmärtäneet, mitä ylösnousemus merkitsee, he joutuivat syvään hengelliseen kriisiin. Heidän rakkauttaan Jeesukseen kuvastaa kyllä heidän uhonsa siitä, että he ovat valmiit kuolemaan Jeesuksen kanssa, jos sikseen tulee.

Tämän päivän suomalainen uskova kristitty voi joutua myös vakavaan hengelliseen kriisiin, kun hän huomaa oman syntisyytensä pohjattoman syvyyden elämänsä kriiseissä tai tämän päivän Jumalan sanan hylkäävien uskonnollisten ja muiden virtausten viimojen osuessa hänen sydämeensä. Hän huomaa, miten hänen käsityksensä oman kristillisyytensä riittävydestä pala palalta murenee maan tasalle. Jäljelle jäävät ehkä katumuksen kyyneleet tai epätoivon huokaukset.

Kuitenkin Herra Jeesus tietää täsmälleen, millaista tekoa olemme. Hän tuntee ja tietää etukäteen meidän ruumiilliset, henkiset ja hengelliset romahduksemme. Siksi Hän jatkoi opetuslapsilleen ja kertoo myös meille mullistavan totuuden:
"Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun."

Nyt joku väittänee vastaan: "Mitä mullistavaa tuossa sitten muka on? Sitähän minä tässä juuri huokailen, että sydämeni levottomuudessa minulla ei riitä usko Jumalaan eikä Jeesukseen. Jospa jaksaisinkin uskoa paremmin, niin selviäisin elämässäni helpommalla."

Uskon luonteesta

Mutta tuo vastaväite kuvastaa sitä, ettei ymmärretä mitä usko oikein tarkoittaa. Usko ei ole meidän tunnetilamme, ei meidän sielumme ponnistelua parempaan sisäiseen tilaan, vaan hyvin yksinkertaista asioiden ja itsensä jättämistä toisen, siis tässä tapauksessa Isän ja Jeesuksen käsiin. Jeesus tahtoo sanoa yksinkertaisesti, että kun teidän uskonne ja kristillisyytenne romahtaa, niin sen jälkeen Isä ja Minä hoidamme "homman". Usko ei ole turvautumista omaan uskoonsa tai uskonnollisiin kokemuksiinsa, vaan jättämistä asia sellaisen toisen Henkilön hoidettavaksi, joka osaa, kykenee ja tahtoo tehdä sen, mihin me emme parhaalla tahdollamme pysty.

Omaa synnin tähden turmeltunutta sydäntämme emme saa parhailla yrityksillämme kuin entistä surkeampaan kuntoon. Ainoa mahdollisuutemme on sydänten lääkäri Jeesus Kristus, synnin ja kuoleman kukistanut Ylösnoussut. Hän kykenee meidän kokonaisvaltaisen epäonnistumisemme, lankeemuksemme ja elämämme pahimman kriisin jälkeen vielä hoitamaan asiat niin, että pääsemme Hänen luokseen taivaalliseen asuntoon.

Jäähyväispuhe ja ylimmäispapillinen rukous

Ehtoollinen oli juuri asetettu, Jeesuksen kavaltaja Juudas oli lähtenyt pimeyteen ja edessä oli Getsemanen tuskalliset rukoukset ja Golgatan kärsimys ja kuolema sekä ylösnousemisen voitto. Jäähyväispuhe ei ole yksinpuhelua, vaan kysymysten ja vastausten sarja, joka huipistuu Jeesuksen ylimmäispapilliseen rukoukseen luvussa 17. Siinä Jeesus rukoilee Isää, jotta kaikki se, mitä Hän oli edellä puhunut ei jäisi vain opetuksiksi vaan muuttuisi opetuslasten ja myös meidän elämämme todellisuudeksi.

Tekstissämme Jeesus opetti: *"Vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, minä tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen."* Ylimmäispapillisessa rukouksessa Hän puki asian asia rukouksen muotoon: *Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka olet minulle antanut, olisivat minun kanssani ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman luomista.* (Joh. 17:24)

Taivaaseen pääseminen ei siis ole viime kädessä kiinni siitä tahdommeko me sinne päästä vai emme. Se on kokonaan kiinni siitä, että **Jeesus tahtoo sitä**. Sitä varten Hän avasi myös tien taivaaseen asti. Se tapahtui, kun Hän Golgatan ristin verellä sovitti meidän kauheat syntimme, ylösnousemisellaan kukisti kuoleman ja Saatanan vallan ja taivaaseen astumisellaan astui Ylimmäisen papin virkaansa ja lähetti heluntaina sovittamilleen ihmisille Pyhän Hengen. Jeesus on nyt taivaassa toivon ankkurina ja ankkuriketjun toisessa päässä uskovan ihmisen sydämessä pitää Pyhä Henki kiinni. Tämä ankkuriketju, jota ei voi elämän myrskyt, eivät pimeyden vallat

eikä kuolema katkaista, vetää vääjäämättömällä voimalla Herran oman taivaalliseen kirkkauteen.

Taivaan kodin tekee taivaaksi se, että siellä saamme aina olla Jeesuksen kanssa ja saamme katsella Hänen ihmeellistä kirkkauttaan. Taivaallisen ylistyksen kohteena on Teurastettu Karitsa, siellä ylistetään Jeesusta Golgatan uhrin rakkaudesta ja ylösnousemuksen voitosta. Evankeliumin julistuksen tarkoitus kaikkialla maailmassa on juuri siinä, että edes yksikin uusi ihminen pääsisi tuntemaan Jeesuksen ja pääsisi lopulta Häntä taivaassa kiittämään. Jos sitä nimitetään haukkuen ”käännättämiseksi” niin se olkoon sitä, mutta mikään muu ei lopulta ihmiselämässä lopullisen kuoleman kriisin kohdatessa merkitse kuin se, että hän voi olla varma pääsystä kirkkauden valtakuntaan Herran Jeesuksen luo.

Kysymykset ja vastaukset

Neljä opetuslapsista esitti kysymyksen, jotka heijastavat muidenkin kokemaa levottomuutta ja ahdistuneisuutta hämmäntävässä tilanteessa. Kaikki esitetyt kysymykset liittyvät ylimaalliseen todellisuuteen. Jeesus oli kuuden kuukauden ajan kertonut heille kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan, jotka olisivat nyt käsillä. Opetuslasten levottomuus ja suru johtuivat pohjimmiltaan siitä, etteivät he missään vaiheessa olleet ymmärtäneet Jeesuksen opetusta ylösnousemuksesta. Toki he olivat ymmärtäneet Jeesuksen puheista, että kuoleman edessäkin Hän ei ollut epätoivon vallassa, vaan kaikki Hänen puheensa ilmaisivat merkillistä majesteettillista tietoisuutta siitä, että Hän oli kulkemassa Jumalan tahdon tietä. Mutta heille ajatuskin Jeesuksen kuolemasta oli kauhea ja pelottava. Hehän eivät enää saisi olla Hänen kanssaan. Siksi heidän kysymyksensä suuntautuivat tuonpuoleiseen todellisuuteen. Pietari kysyi: *”Herra, mihin sinä menet?”*, Tuomas: *”Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet. Kuinka sitten tietäisimme tien?”*, Filippus: *”Herra, näytä meille Isä, ja se riittää meille.”* ja Juudas: *”Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?”* Tänä keskitämme Pietarin ja Tuomaksen kysymyksiin ja Jeesuksen vastauksiin niihin.

Mihin Sinä menet?

Pietarin kysymys *”Herra, mihin sinä menet?”* osoittaa selkeästi, että hän samoin kuin muutkin opetuslapset ymmärsivät Jeesuksen kuoleman olevan aivan käsillä. Jeesuksen ei aloittanut vastaamalla heti itse kysymykseen vaan kertoi ensin Pietarille: *”Mihin minä menen, sinne et nyt voi seurata minua, mutta vastedes kyllä olet seuraava minua.”* Pietari saisi siis kyllä lopulta tulla samaan paikkaan kuin Jeesuskin, mutta ajoitus olisi Herran käsissä. Tähän Pietari sanoi sellaista, mikä on hienointa hänen milloinkaan lausumaansa:

”Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Henkeni minä annan sinun puolestasi.”

Pietari oli täysin vilpitön. Ongelma oli vain siinä, että hän ei tuntenut itseään, omaa heikkouttaan lihassaan. Siihen Jeesus vastasi:

”Henkesikö sinä annat minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun.”

Simon oli sanonut, että Hän oli valmis antamaan henkensä Jeesuksen puolesta. Asiallisesti ottaen Jeesus vastasi: Niinkö? Siltäkö sinusta tuntuu? Sitäkö todellakin haluat? Simon, minä tunnen sinut paremmin kuin sinä itse. Tiedän kaikkein pahimman, mikä sinussa asuu. Tiedän, että ennen kuin pääsiäsaamu koittaa, sinä olet kolmesti pettänyt minut. Mutta älä jää sydämesi murheen ja ahdistuksen alle.

Siten Jeesus jatkoi kertomalla sen ehdon, jonka vallitessa sydän pääsee vapaaksi levottomuuden ja murheen vallasta:

"Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun."

Jeesus edellytti, että opetuslapset voisivat ja saisivat uskoa Isään ja Häneen samalla uskolla.

Luvun 13 viimeinen jae ja luvun 14 ensimmäinen kuuluvat yhteen siitäkkin huolimatta, että Jeesus vaihtoi sinä -muodon te -muotoon lukujen taitteessa. Sanoessaan: *"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun."* Jeesus ei sulkenut Pietaria ulkopuolelle. Luukkaan kuvauksessa samasta tilanteesta saamme lisävaloa. Siinä taas muita ei suljettu pois vaikka kohde oli erityisesti Pietari: *"Simon, Simon, Saatana on tavoitellut teitä"* - monikko - *"valtaansa seuloakseen teitä kuin viljaa. Mutta minä olen rukoillut sinun"* - yksikkö - *"puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiin. Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi."* (Luuk. 22:31-32)

Isän koti

Tämän jälkeen Jeesus antoi laajemman vastauksen Pietarin kysymykseen:

"Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Sanoisinko minä muuten teille, että menen valmistamaan teille asuinsijaa?"

Isän koti viittaa koko Jumalan maailmankaikkeuteen, joka sisältää sekä meidän universumimme että taivaallisen valtakunnan. Jos tämä maailma olisi ainoa asuinpaikka, Jeesus olisi sen toki omilleen kertonut. Opetuslapset olivat huolissaan siitä, mihin Jeesus oli menossa. Jeesus antoi ymmärtää, että Hän oli siirtymässä vain yhdestä Isän asunnosta toiseen. Jeesuksen siirtymisellä oli selkeä päämäärä valmistaa sijaa myös opetuslapsille:

"Vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, minä tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen."

Opetuslapset tulisivat myös pääsemään siihen Isän kotiin, johon Jeesus oli menossa. He tulisivat kokemaan tämän uuden paikan todelliseksi kodikseen, koska Jeesus olisi myös siellä. Jeesus lupasi myös tulla - ei uudelleen - vaan takaisin ottaakseen omansa luokseen.

Vastaus Pietarille sisälsi siis sen, että vaikka Pietari ei tuntenutkaan itseään ja vaikka hän surkeasti tulisi jo seuraavana yönä epäonnistumaan, Jeesus tiesi Pietarista kaiken pahimmankin täysin, mutta siitä huolimatta, jos Pietari vain luottaisi Häneen, Hän kykenisi saamaan sen aikaan, että Pietarin valmius antaa elämänsä Jeesuksen puolesta tulisi toteutumaan ja Jeesus tulisi antamaan Pietarille ja muille elämän koko täyteydessään taivaallista kirkkauden asuinsijaa myöten.

Minä tulen takaisin

Jeesuksen poistuminen opetuslasten silmien näkökentästä ei siis tulisi merkittävään Hänen läsnäolonsa päättymistä heidän elämässään.

"Minä tulen takaisin"

Miten on sitten syytä tulkita "tuleminen" tässä yhteydessä? Monia tulkintoja on esitetty ja luulen, että ne kaikki sisältyvät Jeesuksen sanaan. Hän tuli takaisin ylösnousemuksessaan. Hän tuli takaisin täydessä ja uudessa merkityksessä, kun Pyhä Henki laskeutui heidän päälleen. Hän tuli heitä vastaan, kun enemmistö heistä kärsi marttyyrikuoleman Hänen nimensä tähden. Hän kohtasi heidät, kun he siirtyivät ajasta kirkkauden puolelle. Viime kädessä Jeesus viittasi tietenkin myös toiseen tulemiseensa. Jeesuksen toisen tulon lupaus ei painotu siihen, että Hän tulisi takaisin

näihin meidän olosuhteisiimme, vaan Hän tulee takaisin viedäksemme meidät valmistamiinsa uusiin olosuhteisiin.

Pietari pyysi siis Jeesusta valottamaan jotain tuonpuoleisen elämän salaisuudesta. Jeesus vastasi, että tuonpuoleisuus on todellista. Isän kodissa on monia ja myös monenlaisia asuinsijoja. Menen teidän silmienne ulottumattomaan, mutta tulen luoksenne teidän hyväksenne Pyhässä Hengessä. Valmistan teille kodin ja sitten tulen luoksenne takaisin viedäkseni teidät lopulliseen kotiin, jossa olen iankaikkisesti kanssanne. Jeesus päätti vastauksensa Pietarille sanoihin:

"Te tunnette kyllä tien sinne, minne minä menen"

Minä olen tie, totuus ja elämä

Aina loppuun asti rehellinen Tuomas, joka ei teeskennellyt uskovansa tai ymmärtävänsä sellaista, mihin usko ei riittänyt, keskeytti Jeesuksen esittämällä vastaväitteen:

"Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet. Kuinka sitten tietäisimme tien?"

Et Jeesus vastannut Pietarin kysymykseen. Eihän kukaan voi tietää tietä, ellei hän tiedä minne hän on matkalla?

Tähän vilpittömään erimielisyyden ilmaukseen Jeesus vastasi suurella julistuksella:
"Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei pääse Isän luo muutoin kuin minun kauttani."

Jeesus oli menossa Isän luo.

"Minä olen tie Isän luo. Siksi olen tie myös kaikkiin paikkoihin Isän kodissa. Minä olen totuus Isästä ja siksi myös viime kädessä koko luomakunnasta, koko maailmankaikkeudesta ja kaikesta olevaisesta. Minä olen elämä, Isän oma elämä. Siksi olen se, jossa kaikki pysyy voimassa ja josta kaikki on."

Hän on Tie

Jos haluaa löytää tien uuteen paikkaan suurkaupungissa, niin periaatteessa se on mahdollista joko niin, että kulkijalla on käytettävissään hyvä kartta ja riittävä paikallisvaisto. (Nykyään navigaattorit pyrkivät hoitamaan nämä kaksi tehtävää.) Toinen vaihtoehto on se, että joku joka tuntee tien lähtee oppaaksi ja kulkee koko tien yhtä matkaa.

Kun Jeesus sanoo, että Hän on tie, kysymys ei ole siitä, että Hän antaisi kartan ja ohjeet ja sitten niitä noudattamalla löytäisimme tien taivaalliseen päämääräämme. Se olisi lain noudattamisen tie, jonka ongelma on ilmeinen:

Huolimatta oikeista ohjeista ja täydellisestä kartasta, vaeltajat eksyisivät ja uupuisivat matkalla ja lopulta menehtyisivät. Laissa, kartassa ja Jumalan Sanan ohjeissa ei sinänsä ole mitään vikaa, mutta kun matkaajat tekevät syntiä, väsyvät taakkojensa alla ja ovat väkevän vastustajan, pimeyden valtojen riepotehtavina, perille pääsy ei onnistu lain tietä yhdeltäkään ihmiseltä, vaikka ponnistuksia lisättäisiin äärimmäiseen asti.

Jeesus Itse on tie. Hän kulkee kanssamme, meille riittää vain seurata Hänen askelissaan. Hänen totuutensa ohjaa joka hetki meitä oikeisiin valintoihin ja Hänen elämänsä antaa meille voimaa jatkaa vaellusta askel askeleelta. Hän puhuu kaiken aikaa Sanansa kautta meille ja Pyhä Henki antaa sen kautta meidän päästä osalliseksi Hänen elämästään, Hänen voimastaan ja Hänen rakkaudestaan. Niinä hetkinä, kun meistä tuntuu, että olemme uupuneina jääneet tienpuoleen, käykin ilmi, että Hän Tie itse kantaa meitä ja vie perille taivaalliseen valtakuntaansa Isän luo.

Hän on Totuus

Jeesus on **Totuus**. Hänellä ei ole vain vastausta kaikkiin niin teoreettisiin kuin käytännöllisiin kysymyksiimme, vaan Hänen totuutensa on ennen kaikkea sydämemme valaiseva totuus. Se ajaa tutkivalla liekillään meidät päivittäiseen parannukseen, tunnustamaan kaiken totuuden vastaisen elämässämme, hylkäämään sen ja ottamaan vastaan armahduksen Golgatan sovintoveren tähden. Ilman Hänen totuutensa valkeudessa vaeltamista emme lopulta voi päästä myöskään Hänen kirkkautensa valtakuntaan.

Hän on elämä

Mutta ennen kaikkea Jeesus on **elämä**. Elämän olemus on persoonallista yhteyttä Jeesuksen kanssa. Fyysisen elämän tarpeet Hän tyydyttää jakamalla meille ajallista ravintoa, henkisen elämän tarpeet Hän tyydyttää antamalla meille yhteyden toisiin ihmisiin. Sen Hän teki mahdolliseksi sovittamalla meidän syntimme ja avaamalla tien keskinäiseen anteeksiantamiseen ja sydänten yhteyteen. Mutta ilman hengellistä elämää ihminen jää lopulta pimeyteen. Hengellinen elämä on persoonallista yhteyttä Häneen Pyhässä Hengessä. Siinä keskinäisen yhteyden välineenä on Jumalan Sana ja rukous.

Se taivaallinen elämän veden virta, joka kirkkaana kuin kristalli on kerran vuotava Isän ja Karitsan valtaistuimesta, Pyhän Hengen rakkauden ja elämän virta on jo nyt tiellä perille kanssamme. Uskovan kristityn elämä ei ole pohjimmiltaan hänen omaa elämäänsä, vaan Kristuksen elämää hänessä. Siksi hän voi jo täällä tiellä monenlaisten taisteluiden ja vaivojen keskellä aloittaa Karitsan ylistysvirren veisuun.

Jeesuksen jumaluus

Jeesuksen väitteiden syvyys selittää sen, miksi opetuslasten oli niin suunnattoman vaikeaa ymmärtää Häntä. Jeesus on tie Isän luo ja samalla tie kaikkeen Jumalan maailmankaikkeudessa. Kaikki tiet, jotka ylittävät meidän ymmärryksemme ja herättävät meissä unelmia ja saavat meidät näkemään näkyjä, yhdistyvät Jeesuksessa. Jeesus on samalla totuus, viimeinen selitys kaikelle olemassaolon salaisuudessa. Hän on kaiken lähde, Hän on itse elämä.

Jeesuksen ihmeet eivät ensi sijassa todista Hänen jumaluuttaan, vaan sen, että Jumala vaikutti, toimi ja puhui Hänessä ja Hänen kauttaan. Sen sijaan Jeesuksen suunnattoman suuret väitteet todistavat Hänet Jumalaksi. Vaikka maailmalla on kautta aikojen ollut paljonkin niitä, jotka ovat yrittäneet väittää samaa kuin Jeesus, syvimmiltään vain Jeesuksen suuhun sopivat sanat:

“Minä olen tie, totuus ja elämä.”

Jeesus selitti julistustaan jatkamalla:

“Jos te olette tulleet tuntemaan minut, te tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähin te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.”

Jeesuksen tekojen autenttisella todistusvoimaisuudella nämä sanat paljastavat meille, että Jeesus on itse Jumala. Seuraa Jeesusta, niin löydät oikean tien kaikkialla maailmankaikkeudessa. Seuraa Jeesusta, niin saat lopulta selityksen kaikkiin salaisuuksiin, löydät totuuden. Seuraa Jeesusta, niin pääset siihen yhteyteen Isän kanssa, joka on elämää syvimmässä merkityksessä, se on iankaikkista elämää. Jeesus on Isän elämä keskellämme.

Ainoa tie

Jeesuksen vastaus sisältää myös ehdottoman torjunnan sille, että tietä, totuutta tai elämää voisi löytyä mistään muualta kuin Hänestä. Isän luo on tie, mutta vain yksi.

Se on Jeesus. Kristillisyys, joka tekee kompromisseja ei-kristillisten uskontojen kanssa, paljastaa sillä, että se ei tunne Jeesusta, vaikka saattaa kuinka esiintyä Hänen nimissään. Kiusaus mukautua edes hiukan maailman paineeseen on todella kova. Siksi tätä on erityisen tärkeä korostaa tänä päivänä.

Myöhemmin Pietari haastettuna toisti asian muodossa:

"Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte mutta jonka Jumala herätti kuolleista, hänen nimessään tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne. Hän on se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte mutta josta on tullut huippukivi. Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän tulisi pelastua." (Apt. 4:10-12)

Ichiroo Matsumoton ja Kristuksen kohtaaminen (kastetodistus 40 vuotiaana)

- Ensi kertaa elämässäni törmäsin kristilliseen kirkkoon ala-asteen ekaluokkalaisena, kun aloin käydä läheisen kirkon pyhäkoulussa. Yhä muistan lasten hengelliset laulut ja erityisesti mieleeni on jäänyt kuvakertomus profeetta Joonasta. Mutta kun tyttö, joka oli minut kutsunut pyhäkouluun muutti muualle, minäkin jäin pois.

- Seuraavan kerran kristinusko tuli vastaan, kun lukio, johon pääsin oli kristillisen lähetystyön perustama. Viikoittain oli kaksi aamuhartautta ja tunti Raamatun opetusta. Mutta en henkilökohtaisesti tuolloin katsonut tarvitsevani pelastusta, mutta jatkoin saman ylläpitäjän yliopistoon. Yleissivistäviin opintoihin kuului pakollisena vain yksi opintoviikko kristinuskoa ja koska aamuhartaudet eivät enää olleet pakollisia, hyvin harva opiskelija niihin osallistui. Niin valmistuin.

- Kolmas kohtaaminen tapahtui noin kaksi kolme vuotta siitä, kun siirryin työelämään. Soitan saksofonia ja eräs trumpettia soittava ystäväni pyysi minua näin: "Eräässä Nishinomiyan kirkossa on soittokunta. Etkö tulisi siihen mukaan? Muuallahan ei juuri ole tilaisuuksia soittamiseen." Naapuruston valitusten vuoksi en juuri ollut päässyt soittamaan ja se stressasi minua. Siksi aloin käydä tuossa soittokunnassa joka viikko lauantai-iltaisina. Mutta tälläkin kertaa se jäi siihen, kun tämä ystäväni muutti muualle.

- Tämän kaiken seurauksena aloin lueskella Raamattuun ja buddhalaiseen kirjallisuuteen opastavia kirjoja. Se johtui siitä, että minua vaivasi kysymys elämän tarkoituksesta, miksi oikein elän. Mutta ajattelin, että löydän kyllä itse vastauksen eikä minun tarvitse sitoutua mihinkään uskontokuntaan. Toisaalta ympäristössäni ei ollut ketään sellaista ihmistä, joka olisi myöskään minua kutsunut mukaansa. Mutta vastausta ei vain löytynyt ja aika valui eteenpäin.

- Noihin aikoihin kiinnostuin Koreasta ja sen kielestä. Aloitin korean kielen kurssin ja rupe- sin vaihtamaan sähköpostiviestejä koreaksi sikäläisten ihmisten kanssa. Matkustin sitten Koreaan tapaamassa heitä ja he vuorostaan vierailivat Japanissa. Oli todella mukavaa saada yöpyä siellä heidän luonaan ja opastella heitä Japanissa. Näissä merkeissä tutustuin myös Park Jong Su nimiseen opettajaan, jolle olen paljosta kiitollisuudenvelassa. Kun hän tuli Japaniin keskustelimme paljon politiikkaan, kulttuuriin ja kansallisiin ajattelutapoihin liittyvistä asioista. Tällaisen avoimen keskustelun kuluessa tämä kristitty Park koki voimakkaasti, että minun suurin tarpeeni oli löytää pelastus. Lähtiessään hän pyysi minua tulemaan luokseen Koreaan.

- Seuraavan kerran tapasin sitten Parkin marraskuussa 2000. Kun olimme kierrelleet eri paikkoja ja syöneet hyvin, Park sanoi, että hänen veljensä haluaisi sinä iltana tarjota illallisen luonaan. Kun sitten mukava ja kotoinen illallinen oli syöty ja astiat korjattu pöydästä, havaitsin, miten ilmapiiriin syntyi tiettyä jännitystä. Sitten Parkin veli otti esiin pienen kirja-

sen ja sanoi, että itse asiassa hän oli kutsunut minut luokseen, koska halusi kertoa tuon kirjan sanoman minulle. Kirjanen oli Campus Crusade for Christ järjestön julkaisema "Neljä asiaa pelastuksesta". Sen mukaisessa järjestyksessä hän selitti, että Jumala rakastaa minua, että olen tehnyt syntiä ja että vain Kristus voi pelastaa meidät. Sitten neljänneksi kun hän selitti, että voidaksemme pelastua meidän on otettava Kristus sydämeemme, kirjasessa oli kahden sydämen kuva. Toista hallitsi minä ja toista Kristus.

- Sillä hetkellä tajusin, että juuri Kristuksen asettuminen sydämeeni oli se, mitä olin pitkään etsinyt. Mutta jäljellä oli vielä yksi vaikea ongelma. "Onko usko todellakin ainoa tie pelastukseen?" Olin siihen mennessä jo lukenut toistuvasti Raamatun sanaa, mutta kykenisinkö todella pohjia myöten uskomaan Raamatun sanan. Itse asiassa en ollut uskonut, vaikka olin lukenut Sanaa kuinka monta kertaa tahansa. Kysyin siksi Parkin veljeltä: "Eikö ole mutua tietä kuin usko?" Hän vastasi syvän vakaumuksen äänellä: "Vain usko, ei tarvitse tehdä mitään, saa pelkästään uskoa." Silloin minä päädyin sanomaan: "Minä uskon."

- Silloin veli pyysi minua rukoilemaan osoituksena siitä, että todella uskoin. Mutta selitin, etten tiennyt, mitä minun pitäisi rukoilla. Hän vastasi, ettei ole kysymys musta kuin siitä, että puhuu omin sanoin Jumalalle.

Niin sitten rukoilin: "Jumala. Olen elänyt tähän asti tyhjää elämää pyrkien täyttämään vain omia halujani. Mutta nyt tajuan, että päästäkseni tällaisesta elämästä, minulle ei ole muuta tietä kuin uskoa Sinuun. Siksi haluan uskoa. Johda minua niin, että voi koko sydämeistäni turvata Sinuun."

Kun nyt ajattelen asiaa, korean kielen opiskelu, korealaisiin kristittyihin tutustuminen oli Pyhän Hengen johdatusta, jotta pääsisin osalliseksi Jumalan opetuksesta. Jouduin kulkemaan kiertotietä, mutta Jumalalla ei ollut muuta tietä minun löytämisekseni. Sydämeni on täynnä kiitosta Jumalan suurten ajatusten ja suunnitelmien edessä. Minulle on suuri ilo saada tässä seistä ja kertoa tästä.

Entä sinä?

Oletko sinä ehkä elämässäsi kriisissä tai ahdingossa. Jeesus tulee tänään luoksesi ja sanoo: "Usko Isään ja usko Minuun!" Jätä itsesi Jeesuksen käsiin, niin löydät Tien, joka vie Totuuden kohtaamisen kautta Elämään. Ei vain rikkaaseen elämään täällä ajassa, vaan perille iankaikkiseen kirkkauteen asti.